ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου **1934** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **213**

ΝΟΜΟΙ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων φορολογικῶν νόμων κλπ.

Νόμος 6176

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4576 «περὶ μειώσεως ἀμέσων φόρων», δι' ἧς ἀνεστάλη προσωρινῶς κατὰ τὰ οἰκον. ἔτη 1930-31 καὶ 1931-32 ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 3408 «περὶ ἐπιβολῆς προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς», ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5821 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν πρσόδων», παρατείνεται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1934—35, δι' ὃ δὲν θέλει βεβαιωθῆ οὐδ' εἰσπραχθῆ ὁ σχετικὸς φόρος.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ πέντε πρῶται κλασεις τῆς φορολογικῆς κλιμακος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομου 5117 «περι φορολογίας ἐπιτηδεύματος», ἀντικαθιστανται ως ἑξῆς :

Κλάσις	Τεκμαιρομένη Πρόσοδος	Σύνολον Φόρου
Πρώτη	25.000	400
Δευτέρα	30.000	700
Τρίτη	35.000	1.000
Τετάρτη	40.000	1.400
Πέμπτη	45.000	1.900

2. Ἡ περίπτωσις δ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5117, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«δ') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς τετρακοσίας».

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5117 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἐπιτηδευματίαι ἀσκοῦντες τὸ αὐτὸ ἢ διάφορον ἐπιτήδευμα εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς καταστήματα, γραφεῖα ἢ πρακτορεῖα ὑποβάλλονται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος διὰ τὸ κεντρικὸν κατάστημα, γραφεῖον ἢ πρακτορεῖον τῆς ἕδρας τῆς ἐπιχειρήσεως, κατατασσόμενοι ἐνιαίως διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐργασιῶν τῶν κατὰ τόπους καταστημάτων, γραφείων κλπ., ὑποκείμενοι δὲ συγχρόνως διὰ ταῦτα μόνον εἰς καταβολὴν παγίου τέλους δραχμῶν διακοσίων».

4. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου 5117 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Ἂν ἡ καθαρὰ πρόσοδος αὐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς 300.000 δραχμάς, οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην κατὰ τὰς περὶ ταύτης ἑκάστοτε κειμένας διατάξεις διὰ τὴν πρᾶξιν τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν κλάσιν τῆς κατατάξεώς των καθαρὰν πρόσοδον, ὑποχρεούμενοι εἰς ἐπίδοσιν σχετικῆς δηλώσεως, τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπιτηδεύματος μὴ ἐκπιπτομένου ἐκ τῆς τοιαύτης προσόδου».

5. Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—34, ἀφ' οὗ ἴσχυσεν ὁ νόμος 5117.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀναστέλλεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1936 ἡ λῆξις πάσης μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1934 συμπληρουμένης κατὰ τὸν Νόμον περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων βραχυπροθέσμου παραγραφῆς τῶν ἐκ πάσης αἰτίας ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἀνώτεραι τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν, καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸ πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπόλοιπον χρέος.

Διὰ τὰς κάτω τῶν 5.000 δραχμῶν ἀπαιτήσεις, ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸν «Νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» καθιερωμένης βραχυπροθέσμου παραγραφῆς ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθη τὸ ἔσοδον, ἀσχέτως πρὸς τὴν τελεσιδικίαν ἢ μὴ τῆς βεβαιώσεως ταύτης.

2. Τὸ ὑποπίπτον εἰς τὴν παραγραφὴν ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν ὑπολογίζεται ἐπὶ ἑκάστης αὐτοτελοῦς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου, προκειμένου δὲ περὶ φόρων ἐπὶ ἑκάστου εἴδους φόρου κατὰ φορολογούμενον καὶ χρῆσιν.

3. Ἐπὶ πλειόνων ὀφειλῶν τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου τῆς αὐτῆς χρήσεως τὸ ἐξαιρούμενον τῆς ἀναστολῆς τῆς παραγραφῆς ποσὸν δὲν δύναται συνολικῶς νὰ ὑπερβῇ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰς δέκα χιλιάδας (10.000) δραχμῶν κατὰ ὀφειλέτην καὶ κατα χρῆσιν.

4. Πάντα τὰ ἐντὸς τῶν χρήσεων 1932-1933 καὶ προηγουμένων βεβαιωμένα καὶ ὀφειλόμενα, ἐκ πάσης αἰτίας, ἔσοδα τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ τοιαῦτα τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, ὁποτεδήποτε μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1934 καταβαλλόμενα, εἰσπράττονται ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Προκειμένου εἰδικῶς περὶ ὀφειλῶν ἐξ ἀμέσων ἐν γένει φόρων ἀναγομένων εἰς τὰς φορολογικὰς περιόδους 1932-33 καὶ προηγουμένας ὡς καὶ περὶ ὀφειλῶν ἐκ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς, προικος ἢ κερδῶν ἐκ λαχείων, ἀφορῶντος μεταβιβάσεις κατὰ κληρονομίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα προγενεστέρας τῆς 1ης Ἀπριλίου 1933 ἢ κληρώσεις γενομένας πρὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας, αἱ ὀφειλαὶ αὗται, ἐπὶ πλέον, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὁπωσδήποτε βεβαιωθῆ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰσπράττονται μόνον κατὰ τὸ βεβαιωθὲν ποσὸν τοῦ κυρίου φόρου ἢ τέλους μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων αὐτῷ ποσοστῶν ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ τοιούτων ὑπὲρ τρίτων, ἐκπιπτομένων τῶν τυχὸν βεβαιωθέντων προσθέτων φόρων, τελῶν ἢ προστίμων λόγῳ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως Αἱ αὐταὶ ὀφειλαὶ βεβαιούμεναι εἰς τὸ ἐφεξῆς βεβαιοῦνται μόνον κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ κυρίου φόρου μετὰ τοῦ ἀναλόγου ποσοστοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ τοιούτου ὑπὲρ τρίτων, μὴ ὑποκείμεναι εἰς πρόσθετον φόρον, τέλος ἢ πρόστιμον λόγῳ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ κληρονομικῶν μερίδων, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐφ' ὅσον ὁ φόρος ἢ τὰ τέλη ἔχουσι βεβαιωθῆ εἰς δόσεις, οἱ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος καταβάλλοντες, ἐμπροθέσμως ἢ μή, τὰς ὀφειλομένας δόσεις ἀπαλλάσσονται, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦ συμβατικῶς ὀφειλομένου τόκου.

5. Καλλιεργηταί, κατέχοντες κλήρους τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου, δὲν καταβάλλουσι πρὸς αὐτὸ γεώμορον, ἐφ' ὅσον διὰ τὰς αὐτὰς χρήσεις, δι' ἃς ζητεῖται τὸ γεώμορον, ἔχουσι καταβάλει τὰς ὀφειλομένας ἐτησίας χρεωλυτικὰς δόσεις, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀρχικὸς κληροῦχος ἔχῃ κηρυχθῆ ἔκπτωτος. Ἡ διάταξις αὕτη ἀνατρέχει καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφειλομένων γεωμόρων, ἀποκλειομένης ὅμως τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντων ποσῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ νόμου 1641, ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῆ, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Θεωρεῖται ὡσαύτως ὡς χρόνος ἀναστολῆς τῆς πρὸς ἔνδοσιν τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προθεσμίας ὁ διαρρεύσας χρόνος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ νόμου 1641 εἰδοποιήσεως μέχρι τῆς λήξεως τῶν κατὰ τὰ αὐτὰ ἄρθρα προθεσμιῶν πρὸς ἐγχείρισιν δηλώσεως».

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς εἶχον κοινοποιηθῆ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ νόμου 1641 εἰδοποιήσεις.

2. Ἡ κοινοποίησις τῶν κατὰ τὸν νόμον 1641, ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῆ, εἰδοποιήσεων, πράξεων, ἀποφάσεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων δύναται διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐκ τῇ ἀλλοδαπῇ νὰ γίνηται εἴτε κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἴτε ἀπ' εὐθείας διὰ τῆς οἰκείας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γενόμεναι κοινοποιήσεις ἀπ' εὐθείας διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς θεωροῦνται νόμιμοι.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1641 εἶναι, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐκδοθεῖσα καὶ κοινοποιηθεῖσα ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ νόμου 1641 πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἤθελε θεωρηθῆ ἄκυρος εἴτε λόγῳ κακῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ἢ τῶν εἰδοποιήσεων τῶν ἄρθρων 30 καὶ 32 τοῦ αὐτοῦ νόμου εἴτε δι' οἱονδήποτε ἄλλον τυπικὸν λόγον, δὲν θεωρεῖται παραγεγραμμένον τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἐκ νέου κοινοποίησιν τῆς αὐτῆς πράξεως καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ νόμου 1641.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420 προστίθεται ἓν εἰσέτι μέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου 5420 Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ αὐξάνηται ὁ ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καθοριζόμενος ἀριθμὸς τῶν δόσεων πληρωμῆς φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, οὐχὶ ὅμως πάντως πέραν τοῦ διπλασίου τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένων δόσεων.

Ἡ αὔξησις τῶν δόσεων δέον νὰ ζητηθῆ ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γενομένας βεβαιώσεις εἰς δόσεις καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸ ἀπομένον πρὸς καταβολὴν ὑπόλοιπον ποσὸν φόρου ἢ τελῶν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3338 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως φορολογικῶν νόμων» ἐπιβληθέντα πρόσθετα ποσοστὰ ἐπὶ τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, τὰ παραταθέντα μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—34 παρατείνονται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1934—35.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἀφορώσης εἰς τὴν ἔκπτωσιν ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἐξ οἰκοδομῶν τῶν τόκων τῶν ἐνυποθήκων ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου δανείων, εἶναι, ὅτι ἡ ἔκπτωσις αὕτη χωρεῖ καὶ ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου οἰκοδομῆς παρεχομένης εἰς ὑποθήκην πρὸς ἀσφάλειαν δανείου συναφθέντος οὐχὶ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς οἰκοδομῆς ἀλλ' ὑπὸ τρίτου. Ἐκ τῆς κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ὅμως ἑρμηνείας ἀποκλείεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐπιστροφὴ φόρου καταβληθέντος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου ἐπιβεβλημένον δυνάμει τοῦ νόμου 4784 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ 4943 νόμου πρόσθετον ποσοστὸν 3 ο/ο ἐπὶ τῶν ἄνω τῶν χιλίων (1000) δραχμῶν μισθωμάτων τῶν οἰκοδομῶν τῶν πόλεων κλπ. ἔνθα σήμερον ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον, μειοῦται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1934-35 εἰς 1 ο/ο, ἐξακολουθεῖ δὲ ἐπιβαλλόμενον, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη, μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον δεύτερον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προθεσμία παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1929—30 παρατείνεται μέχρι 31 Μαρτίου 1935.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5822 «περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν» προθεσμίαι ἐπιδόσεως δηλώσεων διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς περιόδου ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1933 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1934 παρατείνονται μέχρι τέλους Μαΐου 1934.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5822 «περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν» προστίθεται παράγραφος 8 ἔχουσα οὕτω:

«8. Ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐπιβαλλομένου φόρου, κατόπιν εἰδικῆς ἑκάστοτε ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν:

α') Τὰ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, διὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας εἰσαγόμενα εἴδη.

β') Τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα εἴδη διὰ τὰς ἀνάγκας ἔργων κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

γ') Τὰ ὑπὸ τοῦ «Μουσείου Μπενάκη» εἰσαγόμενα ἀρχαιολογικὰ καὶ λοιπὰ ἕτερα εἴδη τὰ προοριζόμενα πρὸς πλουτισμὸν τῆς συλλογῆς του.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5822.

3. Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πα-

ρασχεθεῖσαι ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἐπὶ κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰδῶν τῆς Γερμανικῆς Εὐαγγελικῆς Κοινότητος Ἀθηνῶν, τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Πρεβέζης καὶ Ἰωαννίνων καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοαιγυπτιακοῦ Συλλόγου εἰσαχθέντος ἐν Καβάλλᾳ ἀνδριάντος τοῦ Μωχάμετ Ἄλυ.

Ἄρθρον 9.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 4624 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3365 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«4. Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐν τοῖς Τελωνείοις καταβαλλομένου ἐγγείου δημοσίου φόρου καὶ παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου ἢ τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγήν των, ὡς καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μεταφοράν των, τὰ ἐλαιώδη προϊόντα, ἤτοι ἔλαιον, πυρηνέλαιον καὶ σάπων ἐξ ἐλαίου ἢ πυρηνελαίου, τὰ παραγόμενα ἐξ ἐλαιοκάρπου, ἐλαίου, ἐλαιῶν, πυρηνελαίου καὶ ἐλαιοπυρήνων, μεταφερομένων ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος τῆς ἡμεδαπῆς, ἐφ' ὅσον τὰ ἐξ ὧν παρήχθησαν εἴδη ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἰσχύουσαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς των φορολογίαν, εἴτε ἐν τοῖς τελωνείοις εἴτε ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἐμμέσως διὰ τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου.

Ἀπαλλάσσονται ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀποβίβασιν ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατεργασίας των παντὸς εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου τὰ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν μεταφερόμενα καὶ ἀνωτέρω μνημονευόμενα ἐλαιώδη προϊόντα.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθήσονται τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀναλογοῦσα ποσότης τῶν παραχθησομένων προϊόντων ἐκ τῶν ὡς ἄνω μεταφερομένων ἐγχωρίων εἰδῶν, οἱ ὅροι, διατυπώσεις, ὑποχρεώσεις καὶ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου»».

Ἄρθρον 10.

1. Προκειμένου περὶ ἐκκρεμῶν, κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων πρωτοβαθμίων ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς ἀμέσου φορολογίας, ἀσκηθεισῶν πρὸ τῆς πρώτης Αὐγούστου 1931, οἱ ἐκκαλοῦντες, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποδεδειγμένης προσκλήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑποχρεοῦνται ὅπως καταβάλωσι τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 25, περίπτωσιν ΣΤ', τοῦ Κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου καθοριζόμενα τέλη.

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω τριμήνου προθεσμίας, οἱ προσκληθέντες καὶ μὴ καταβαλόντες τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω τέλη θεωροῦνται παραιτηθέντες τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως καταργουμένης τῆς ἐκ τούτου γεννηθείσης δίκης.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου εἶναι, ὅτι τὸ Δημόσιον ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως οἱουδήποτε ἐνδίκου μέσου ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν τῶν διὰ τοῦ ἐν λόγῳ Κώδικος καθοριζομένων τελῶν.

3. Ἐφέσεις ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ. καὶ τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος, συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς 1 Μαΐου 1934 καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθησόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ νόμου 5116 καὶ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἀναθεωρήσεων τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος τύποις, λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παρεδέλου ἢ φόρου, εἰσάγονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1934, ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν.

Ἄρθρον 11.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν ἐπιτρέπεται ὅπως καθορισθῇ τρόπος εἰσπράξεως τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν καὶ τῶν κομστρων ἐμπορευμάτων τῶν μεταφερομένων διὰ τῶν σιδηροδρόμων διάφορος πρὸς τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, καθοριζομένων ἅμα τῶν ὑποχρεώσεων τῶν νομίμων ἐκπροσώπων τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν διαχειριστῶν αὐτῶν καὶ ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐντεταλμένων τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσιτηρίων καὶ τῶν φορτωτικῶν ὡς καὶ ἐκ τῆς παραβάσεως τούτων συνεπειῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἔγγραφα συνταχθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5164 καὶ ὑπακείμενα εἰς τελη χαρτοσήμου πάγια ἢ ἀναλογικὰ καὶ μὴ ὑποβληθέντα εἰς τέλη χαρτοσήμου ἢ ὑποβληθέντα εἰς τέλος κατώτερον τοῦ νομίμου δύνανται νὰ προσαχθῶσιν εἰς οἱονδήποτε οἰκονομικὸν Ἔφορον τοῦ Κράτους καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἁπλοῦν τέλος χαρτοσήμου ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931, περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου ἄνευ προστίμου ἐφ' ὅσον προσάγονται ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁπότε ταῦτα εἶναι ἰσχυρὰ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης τοῦ Κράτους Ἀρχῆς. Ἐφ' ὅσον τοιαῦτα ἔγγραφα προσάγονται μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας ἡ χαρτοσήμανσις αὐτῶν ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Δ' τοῦ διατάγματος περὶ κωδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος τοῦ καθορίζοντος τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἐλαιοταμείου Ζακύνθου εἰσπραττόμενον δασμὸν εἰς 50 ο)ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐλαίων καὶ ἐλαιῶν, εἶναι ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦτο εἶναι ἄσχετον μὲ τὸ ἐπίσης εἰς 50 ο)ο ποσοστὸν δασμοῦ, τὸ καθοριζόμενον διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1927 Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1927 Διατάγματος τοῦ κανονίζοντος τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἐλαιοταμείου Ζακύνθου δασμὸν εἰς 50 ο)ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου, λήγει τὴν 1ην Ἀπριλίου 1933.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 6 Ἰουλίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Δ. ΧΕΛΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1934.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Π. Διαταγμάτων, δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α' Τεῦχους τῆς Ἐφημ. τῆ Κυβερνήσεως ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον ου Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογίζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου **ἑκάστου ἔτους** ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ · · (900)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ. (1800)

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ (550)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ · · · (1100)

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ · · · · (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ · · · · (800)

Δ') Διὰ τὸ Α' Τεῦχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ · · · · · · · · (200)

Ε') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ · · · · · · (300)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ · · · · · · (600)

ΣΤ') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ · · · (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ · · · · · · (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεῖα καὶ τὸ ἐκδιδόμενον σχετικῶς διπλότυπον εἰσπράξεων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «**Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν**», τῶν Καταστατικῶν Ανωνύμων Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).
2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1934

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. Λ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα της ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ